

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	๑
บทที่ ๑ บทนำ	๑๕
บทที่ ๒ การทบทวนองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง	๑๗
๒.๑ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภัยพิบัติ	๑๙
๒.๒ ภัยพิบัติในประเทศไทยและบทเรียนการจัดการภัยพิบัติที่ผ่านมา	๒๒
๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารจัดการสาธารณภัย	๒๖
๒.๔ แนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงและการลดผลกระทบ	๒๙
๒.๕ แนวคิดเกี่ยวกับความมั่นคงของมนุษย์และความมั่นคงทางสังคม	๒๙
๒.๖ แนวคิดการพึ่งพาตนเอง	๓๐
๒.๗ ทบทวนระบบการช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤตภัยพิบัติของประเทศไทย	๓๐
๒.๘ ทบทวนระบบการช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤตภัยพิบัติ ของนานาชาติ	๓๑
๒.๙ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเป้าหมาย	๓๒
บทที่ ๓ ประสบการณ์การช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤตระดับชุมชนท้องถิ่น	๔๑
๓.๑ ประสบการณ์การช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤตจังหวัดสงขลา	๔๓
๓.๒ ประสบการณ์การช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤตจังหวัดนราธิวาส	๔๕
๓.๓ ประสบการณ์การช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤตจังหวัดนครศรีธรรมราช	๔๗
๓.๔ ประสบการณ์การช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤตจังหวัดสุราษฎร์ธานี	๔๙
๓.๕ ประสบการณ์การช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤตจังหวัดยะลา	๕๑
บทที่ ๔ ระบบการช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤตภัยพิบัติ : แนวทางการจัดการ ตนเองระดับชุมชนท้องถิ่น	๕๓
๔.๑ กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลเขาพระ	๕๕
๔.๒ ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีชุมชนตำบลวัดจันทร์	๕๖
๔.๓ มูลนิธิพัฒนาชุมชนเป็นสุข อำเภอแฉ่ง	๕๗
๔.๔ กองทุนสวัสดิการผู้สูงอายุตำบลมะรือโบออก	๕๘
๔.๕ องค์การบริหารส่วนตำบลมะรือโบออก	๕๙
๔.๖ เทศบาลตำบลขุนทะเล	๖๐

บทที่ ๔ ระบบการช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤตภัย: แนวทางการจัดการ

ตนเองระดับชุมชนท้องถิ่น (ต่อ)

๔.๗ กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลกรุงชิง	๖๑
๔.๘ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเขาพระบาท	๖๒
๔.๙ กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบางไทร	๖๒
๔.๑๐ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านนา	๖๓
๔.๑๑ ลักษณะสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤต	๖๔
๔.๑๒ ข้อเสนอแนะทางการช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤตระดับชุมชนท้องถิ่น	๖๕
๔.๑๓ ระบบการช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤตระดับชุมชนท้องถิ่น	๖๖

บทที่ ๕ กลไกการช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤตภัยพิบัติ:

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๖๙
๕.๑ ภารกิจกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ด้านการช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย	๗๑
๕.๒ แนวปฏิบัติการดำเนินงานช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัยของกระทรวง พม.	๗๔
๕.๓ การวิเคราะห์ระบบสังคมไทยในบริบทการช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤต	๗๗
๕.๔ การสังเคราะห์บทเรียนจากพื้นที่ต้นแบบระดับชุมชนท้องถิ่น	๗๙
๕.๕ วิเคราะห์ข้อจำกัดและช่องว่างของภาครัฐในการช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤต	๘๐
๕.๖ มาตรการสร้างความตระหนักรู้ต่อสถานการณ์และการเตรียมพร้อมพัฒนาระบบการจัดการทางสังคม	๘๐
๕.๗ วิเคราะห์องค์ประกอบขององค์กรปฏิบัติงานด้านการช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤตในระดับพื้นที่	๘๑
๕.๘ แนวทางการพัฒนากลไกการช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤตโดยชุมชนเป็นฐาน	๘๒
๕.๙ กลไกของกระทรวง พม. ด้านการช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤต	๘๔

บทที่ ๖ สรุปและข้อเสนอแนะ ๘๕

๖.๑ สรุปผลการศึกษา	๘๗
๖.๒ ข้อเสนอแนะ	๘๘

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก ภาพประกอบการเก็บรวบรวมข้อมูล	๙๑
ภาคผนวก ข หลักเกณฑ์การจ่ายเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖	๑๐๕
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการ	๑๑๕

สารบัญภาพ

เรื่อง	หน้า
ตารางที่ ๒ -๑ แสดงปฏิทินการเกิดภัยธรรมชาติในประเทศไทย	๒๔
แผนภาพที่ ๕-๑ รูปแบบกองทุนสวัสดิการชุมชนเป็นผู้อำเนนการหลัก	๖๕
แผนภาพที่ ๕-๒ รูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแกนหลักในการจัดการภัยพิบัติ	๖๕
แผนภาพที่ ๕-๓ ระบบการช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤตระดับชุมชนท้องถิ่น	๖๖
แผนภาพที่ ๕-๑ การวิเคราะห์ระบบสังคมไทยในบริบทการช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤต	๗๗
แผนภาพที่ ๕-๒ ความเชื่อมโยงของระบบการช่วยเหลือทางสังคมภาวะวิกฤต	๗๘
แผนภาพที่ ๕-๓ การสังเคราะห์บทเรียนจากพื้นที่ต้นแบบระดับชุมชนท้องถิ่น	๗๙
แผนภาพที่ ๕-๔ การวิเคราะห์ปัญหาข้อจำกัดและช่องว่างภาครัฐ	๘๐
แผนภาพที่ ๕-๕ มาตรการสร้างความตระหนักรู้ในการพัฒนาระบบ	๘๑
แผนภาพที่ ๕-๖ องค์ประกอบขององค์กรปฏิบัติงานด้าน SAS ในระดับพื้นที่	๘๒
แผนภาพที่ ๕-๗ แนวทางการพัฒนากลไกการช่วยเหลือในภาวะวิกฤตโดยชุมชนเป็นฐาน	๘๓
แผนภาพที่ ๕-๘ การพัฒนาเครื่องมือช่วยงาน	๘๓
แผนภาพที่ ๕-๙ ตัวชี้วัดประสิทธิผลของระบบการช่วยเหลือทางสังคมในภาวะวิกฤต	๘๔

